

Obeční noviny

Vydává nepravidelně Obecní úřad Dobříň

18.12.2008

OBSAH :

- 1... Malá maturita z roku 2008
- 2... Rozhovor se Zdeňkem Karhanem
- 3.....Úder blesku na Hřišti na Pile
- 4.... Víťame Vás a nekuřte na hřišti
- 4.... Pozor na žel.přejezdch
- 4.....Potíže s kamiony Glazura
4. ...Kam spěcháme
- 5.....Dobříňská soutěž J.Hory
- 6.....Jak se čeká v čekárnách
- 7.... Z honitby Račice
- 7.....Domácnost a odpady
- 10... Bydlím v Dobříni 10 let
- 11... Otevření hřbitovní kaple 29.6.2008

Malá maturita z roku 2008

Letošní rok se mi zdál nějak uspěchaný, jakoby práce spíše přibývalo a neubývalo. Máte stejný dojem, nebo jste na tom lépe? A už je tu zase konec roku.... jsme zase o rok starší a pokaždé si řekneme to to uteklo....a kolik jsem toho nestihl...

Každý rok dopisují do přehledu událostí obce hlavní stavby, které se podařily společně vybudovat. Vždy mrknu na roky minulé a předminulé, zdá se mi, že to snad ani není pravda.

Letošní rok byly rekonstruovány čtyři nové byty v Lihovarském statku, opravena hřbitovní kaple, oploceny tenisové kurty a postaven nový chodník ke Glazuře. Díky za to, není to málo. Pokud chceme hodnotit to, na co nemůžeme sahnout, je to, co naši obec dělá tím, čím je a bude. Jsou to naše vztahy. Začnu s tím obyčejným.

Letos se také opravovaly domy a fasády. Vždy mě potěší, když vidím, že jste položili na

novou dlažbu staré igelity. Proč? No proto, aby se nezašpinila. Byla postavena z našich společných peněz. Vždy nelením a zastavím a poděkuji třeba i tomu poslednímu pomocníkovi na stavbě.

Když otevřu víko kteréhokoliv kontejneru, sklo, papír, plasty a vidím, jak je vše pečlivě roztříděno, v duchu Vám všem děkuji. Pak vidím holčičku jak uhání s igelitkou s PET lahvemi a strká sešlápnuté petky do kontejneru.. měla jich jen pět... opět v duchu děkuji té mamince, která ji to naučila, ani neví, jak moc v obci vybudovala.

Dvakrát za rok jsem u vytržení, když Šárka Mrázková objedná kontejner na papír . Vždy je během nedělního dopoledne plný až po okraj. Jak to, že všichni lidé celý půlrok sbírají papír do krabic , aby jej mohli v určený den vynést před dům?

Celkem mohlo skončit někde v kamnech nebo v lese 9,9 tun papíru, 4,6 tuny plastů 2,1 tuny skla, a 1 tuna železa. V přepočtu na hlavu dospělého obyvatele naší obce to činí 22,67 kg papíru, 10,6 kg plastu, 5 kg skla a 2,2 kg železa. A my jsme za tyto odpady získali do obecní poklady 34 900 Kč. není to úžasné?

V neděli ráno se rozběhne celá armáda malých mravenečků s vozíky, vozejky, kárami, v dešti nebo na sluníčku, s balíky na zádech i v ruce, aby svezli všečen sběr na hromadu. To vše pod křídly Romany Staňové, Šárky Mrázkové, Pavla Machulky a za pomoci multikáry Jardy Gabriela.

Nedávno jsem šel po ulici a míjí mě jakýsi malý střapatý klučina na kole a zdraví: „dobrý den pane starosto“ odpovídám dobrý den, kam jedeš“? „ Na hřiště, hrajeme s klukama

fotbal...“ Mohl by na mě zavolat něco úplně jiného...Není to docela příjemné?

Také i já, stejně jako to i vy, chodím s návštěvami po vsi. Vždy se ptají:“ tak co je u vás nového.“ Odpovídám: „ všimni si na ulici ani nikde jinde nenajdeš žádný papír“. Děkuji Vám, že jste hrdí na čistotu před Vaším domem. Děkuji, že Vám není zatěžko sehnout se a sebrat odhozený papírek, nebo uklidit rozsypaný písek slámu, která spadla z auta a nespoleháte na to, že vše Martin s Petrem uklidí.

Několikrát za rok mi hlásí Martin Čulík a Petr Poštołka:“Objednejte odvoz PET lahví. Už je jich plná stodola.“ Mrknu sám. A opravdu na určeném místě je obrovská hromada PET lahví ve velkých vacích, připravena k odvozu. Cenná surovina určená k recyklaci. To vše mohlo skončit někde na skládce. Díky Vám za naši Modrou planetu.

Hodně se zlepšila čistota v autobusové čekárně v „kapličce na návsi“, která je často navštěvována našimi mladými, kteří v ní našli místo, kde si mohou sdělit své záležitosti. I Vám mladí hoši a dívky děkuji, že se snažíte...

Miroslav Kvintus

Rozhovor se zajímavým člověkem

Pokud jste si od něj ještě nenechali vyrobit nějakou pergolu na zahradu, potkáte jej většinou s fotoaparátem na krku nebo s padákem na zádech. Takový neoholený, mírumilovný a tichý milovník umění... Překvapí vás však i spousta jiných informací o něm, stačí jen dočíst tento článek.

Zdeněk Karhan

1.) Pane Karhane, vy nejste rodák z Dobříňe, vy jste z Roudnice n.L.?

Mým domovem a dokonce přímo rodištěm je vesnička Ctiněves pod Řípem. Tam, kde dnes děti přicházejí na svět s veškerou péčí, tak u mého zrození asistovala jen porodní bába. Jak netypické bylo moje zrození, tak k němu podobný je můj život.

2.) ... tak to se hned nabízí spoustu všetečných otázek, vidím všude kolem alba s fotkami a také Vás vidáme všude s foťákem a to zejména na všech našich obecních slavnostech. Jak jste se dostal k fotografování? Tady visí dokonce na zdi

nějaký certifikát na: “Taje reportážní fotografie.“

Tak to je moje záliba snad od pěti let. Můj první fotoaparát byl „Ljubitel 2“ a fotografování mě drží dodnes. Musím říci, že tento koníček mě i živí, občas byl i mým zaměstnáním ve firemních propagacích. Nedávno jsem vyhrál konkurz na fotografa, pro jednu agenturu, ale žel, spadl mi na nohu těžký trám, noha opuchla a tak v den nástupu jsem nebyl přítomen. Vzali jiného. Konkurence s ostrými lokty v tomto oboru, je obrovská. Takový je život. Jako balím pracovní náradí, tak vždy leží vedle i fotoaparát.

3.) A zážitky z fotografování, které můžete prozradit?

No tak třeba jsem fotografoval prezidenty Havla, Klause, na letišti v Roudnici n.L. Měl jsem také příležitost fotografovat pilota bombardéru, který svrhl atomovou bombu na Nagasaki. Zúčastnil jsem se také seskoku padákem nad Alpami s připevněným fotoaparátem na přilbě. Pořídili jsme zajímavé fotografie z výšky 6 000 metrů.

4.) Zmiňujete se o letišti a seskocích s padákem. Jak jste k tomu sportu přišel?

Vždy se pro něco nadchnu. Na průmyslovce to bylo třeba judo, ale to nevydrželo, protože kamarádi se pochlubili něčím co mne více zaujalo. Končí právě paravýcvik. „No tohle,“ říkám si „to mi uteklo.“ Okamžitě jsem se k nim vnutil, dohnal jsem kurz a získal oprávnění. Můj první seskok byl na Rané u Lenešic. To byl druhý moment v mém životě, který zdomácněl.

5.) Není to trochu nebezpečné ?

V tomto oboru není druhá možnost...Seskok se musí vždy podařit. Jinak bych tu již neseděl. Mám za sebou více jak 3500 seskoků, z toho asi 10 seskoků bylo se záložním padákem. Tuto činnost provozuji již od vojny, kde na „čtvercátých PéDé 47“ jsem byl zařazen do hloubkového průzkumu. Tak jak se technika zdokonaluje získávají i parašutisté svoji odbornost. Za ty roky praxe mám odbornost vedoucího instruktora. Dnes již je i v naší republice zaveden přístroj zabudovaný v padáku, který hlídá bezpečnost parašutisty. V určeném kritickém okamžiku nuceně otevře

padák. Jinak se praktikuje nucené stažení (otevření) přímo z letadla, nebo na stabilizaci na malý padák a samozřejmě volný pád. To si parašutista otvírá padák sám. Nyní skáče na tzv. „matracích“, tak jak nás vidíte kolem Řípu.

6.) Nevěřím, že by v tomto oboru Vás nenapadla nějaká pitomost...

No pitomosti se dělat nesmějí, ale na leteckém dni předvádíme s Vlastou Dvořákem seskok z křídla Blaníku. Vlasta řídí větroně, já vylezu z kabiny a snažím se dostat po křídle co nejdál. Když už to nemůže udržet, tak obvykle na mě řve: „tak už skóóč!!!“ Potom to ovšem ještě nekončí, předvádíme takzvané „souletění“. Je to let po spirále, kdy větroně krouží na vnějším okruhu a parašutista na protilehlé straně na vnitřním okruhu...Ray Koranteng měl co komentovat...

(..usmívá se mezi fousy..)

7.) No vidím, že z Vás rodina musí mít opravdu radost., kde jsme ji vlastně zapomněli?

Mám dvě dcery, Lenku a Zdenku, které mám stále rád, také hodnou sestru, u které jsem našel vždy oporu, když jsem odešel z „Uliček“. Abych se necítil jak bezdomovec, mám malou obytnou buňku na letišti...Děkuji všem, kteří jste mi nablízko v mém osobním ale i pracovním životě.

8.) Kde jste se vzal v Dobříni?

Pracoval jsem pro stavební firmu pana Vašáka z Vědomic na rekonstrukci bytového fondu zde, v Lihovarském statku. Ani ve snu mě nenapadlo, že ten nejmenší byteček, který jsem právě dodělal se stane mým domovem pro příští roky. Je to jedna místnost, s příslušenstvím, kde opět není nic typické. Kdybych věděl, že právě zde budu bydlet, asi bych navrhl investorovi nějaké vylepšení.

9.) Tak to nevím, jestli se Vám v Dobříni vůbec líbí?

Jedním slovem, jsem hrdý na to, že bydlím v Dobříni a každému o tom vyprávím.

Když se konala přednáška o Filipínách, pozval jsem jednu známou z Prahy, kterou to zajímalo. Pak mi říkala: „Já tomu nechci věřit, co jste to za lidi.. vy si tam sednete, každý drží pohár k s čajem, jak někde v rodině... To je úžasné!“

10.) A co vás nyní živí?

Je to zejména tesařina. Když fungovalo OSP-stavební podnik, byl jsem vedoucím střediska truhlářů a tesařů. Nyní se živím tesařinou. Miluji stavby, kde je vždy něco víc než řemeslo. Opět něco netypického, něco navíc. Tak například jsem pracoval v Praze na Hradě, nebo se podíílím na rekonstrukci „ptačích domů“ v Ústěku. I v Dobříni jsem již byl účasten na postavení „kapličky na návsi“ a v neposlední řadě hřbitovni kapele.

11.) A co termíny ?

(... ticho s úsměvem)

12.) Otázka na závěr. Co by jste udělal, kdyby jste byl starostou obce?

(Bez váhání odpověď.) Až se bude stavět chodník ke hřbitovu, umístil bych do chodníku dvě malé zvoničky či brány, skrze které by se procházelo na hřbitov. Jedna by byla starobylá a druhá moderní.

Děkuji za rozhovor. Miroslav Kvintus

Úder blesku na Hřišti na Pile

Až půjdete se svými dětmi na dětské hřiště, všimněte si vysokého smrku vedle domečku na náčiní. (Pod ním stojí pytel na odpadky.) Do tohoto smrku uhořel při červnové bouři blesk. Svoji obrovskou energií vyryl do kůry ze shora dolů hlubokou rýhu. Pravděpodobně takto poškozený strom uhynie.

Domníváme se, že je naše hřiště bezpečné. Provádíme každoroční kontroly vybavení a vyměňujeme písek v pískovišti. S takovým nebezpečím však nikdo nepočítal. Jsem opravdu rád, že při oné letní bouři nestál nikdo pod tímto stromem. V každém případě je vhodné dodržovat známá pravidla. Nestoupat si pod vysoké stromy při bouři. Připomeňte to také svým dětem.

-mk-

Pozor na železničních přejezdech!

Přestože železniční svršek trati Praha- Děčín byl v roce 1999-2000 opraven, dochází stále k poruchám na signalizačním zařízení a ovládání závor. Většinou se tyto poruchy objevují po dlouhotrvajících deštích. Tak tomu bylo i v měsíci červenci, kdy došlo k selhání ovládání závor. Projevuje se to tak, že buď jedna nebo obě závory jsou zvednuty při projížděním vlaku. Pokud při tomto stavu

vlak jede hodně pomalu a třeba i houká a svítí střídavě červené světlo, je tento přejezd údajně bezpečný. Řidič nesmí vjet na železniční přejezd, jak nám sdělila přivolaná policie ČR. Pokud vlak jede rychle tzv. „profrčí“ při zvednutých závorách a červených blikajících světlech, je to špatně. Musí jet pomalu. Pokud dokonce při tom nesvítí střídavě červená světla je to velké nebezpečí a selhání techniky.

Takový stav jsme zaznamenali v pátek 1.8.2008. Naši občané a děkuji jim za to, celkem 3x tuto poruchu nahlásili na linku tísňového volání policie ČR č. 158.

Dbejte velké opatrnosti na železničních přejezdech. Poučte opakovaně své děti. –mk-

Potíže s kamiony před závodem Glazura. 6.2008

Vjezd do závodu Glazura je častokrát doslova obležen kamiony, které čekají na vjezd do závodu. Pro nedostatečné parkovací plochy řidiči využívají každé volné místo kolem. Tak se občas zlobíme, proč 30 tunová cisterna stojí na chodníku, který unese jen pár desítek kilo. Protože nedošlo k nápravě ze strany závodu Glazura (neodpovídají za provoz kamionů-soukromých přepravců) musel zasáhnout náš úřad. Některé kamiony byly přistiženy při ničení chodníků a byly po zásluze potrestány odborem dopravy při městském úřadu V Roudnici n.L. Zdálo se, že „tichou poštou“ se zpráva roznesla po ostatních dopravcích a na chvíli byl klid. Jenže opravdu na chvíli. Kamiony začaly parkovat přímo v jízdním pruhu, což způsobovalo nebezpečí na blízkém železničním přejezdu, který tyto stojící kamiony clonily a bránily bezpečnému přejezdu. Požádali jsme o vyřešení této dopravní svízele dopravního inženýra, prostřednictvím nové žádosti, s fotodokumentací, opět na referátu dopravy. Výsledkem jsou osazeny dopravní značky zákaz zastavení nákladních aut. –mk-

Kam spěcháme?

(11.9.2008 na červenou pod koly vlaku...)

Každé ráno při cestě do práce, přejíždíme minimálně jeden železniční přejezd. Dnes mi na smůlu začala svítit červená světla na přejezdu „U plynárny“ Zastavím opřu hlavu o volant a přemýšlím co budu dělat v práci... Za

chvíli přijede auto a přejezd přejezd na červenou, za ním druhé auto a opět šup rychle přejíždí koleje na červenou. Za ním další a pak konečně projel malý motoráček a červená světla zhasla a já spolu s několika ostatními jsem přejel. V duchu přemýšlím, co se to s námi děje, červená - bílá - zelená, to je jedno, **jedu!** Kam ten svět se řítí? Už za zatáčkou zapomínám na příhodu a vracím se k povinnostem dne. Není to ostatně první případ.

Odpoledne asi v 12.30 se vracím stejnou cestou a vidím na onom přejezdu stát hasiče, policii a spoustu lidí kolem. „Copak se asi stalo?“ Říkám si v duchu. Za chvíli je vše jasné. Na kolejích stojí vlak, asi 50m mimo přejezd a před ním nabourané červené auto. Vzpomínám na ranní příhodu a je mi jasné, kam ti lidi pospíchají. Vytáhnu fotoaparát udělám pár fotek a mizím.

Vám k tomu povídání připojuji úryvek z novin následujícího dne. -mk-

Na přejezdu v Roudnici opět vjelo auto pod vlak

(Litoměřický deník 12.9.2008)

Řidič osobního vozu SEAT Toledo včera kolem deváté hodiny dopolední, nerespektoval rozsvícená světla na signalizačním zařízení železničního přejezdu a vjel přímo pod projíždějící vlak. Motorák jedoucí na trase Straškov –Roudnice nad Labem pak před sebou auto tlačil ještě zhruba asi 50m, přičemž nárazník vlaku prošel bočním oknem vozidla a zastavil se až nad volantem. Řidiče se zlomenou lebkou a otřesem mozku i spolujezdce s lehkým zraněním, odvezla po nárazu sanita do Podřipské nemocnice s poliklinikou. Podle svědků se Seat řítit k přejezdu, který není zabezpečen závorami, vysokou rychlostí, předjel kolonu stojících vozidel a vjel přímo pod vlak. Potvrdili, že po srážce hrála v autě hlasitě hudba atd... Na tomto přejezdu se již v minulosti již několik nehod stalo. Naposledy před měsícem zde vlak odhodil vozidlo s mladou řidičkou, která vyvázla jen s lehkým zraněním.

Dobříšská soutěž

(9/2008-Šestý ročník literární soutěže dětí a mládeže v Dobříši)

Po chladných zářijových dnech podzimu nastalo konečně babí léto v neděli na svatého Václava. Obloha nad rodným statkem Josefa Hory v Dobříni se rozzářila sluncem na modrém podkladě. Dvě tmavě zelené vzrostlé tuje tvořily kulisu proti světlé zeleni čerstvě posekané trávy, poskytující prostor lavičkám pro obecenstvo.

Úderem druhé hodiny zahájil pořad Jaroslav Černý přivítáním starosty Miroslava Kvintuse, všech účinkujících a zvědavých diváků. Úvodem připomněl nedávný výlet roudnického dětského pěveckého sboru Cvrčci do Itálie. Při návštěvě románského kostela v Tortorreto Altu, uchvácení místní atmosférou, zpěvácci zazpívali mimo program Ave Maria a byli odměněni potleskem. V Dobříni titíž zpěvácci pod vedením Olgy Noskové a Ilony Bendové za klavírního doprovodu Aleny Kolaříkové zazpívali píseň A pohádky je konec z pohádky Nesmrtelná teta.

Následovalo vyhlášení výsledků soutěže, jejíž šestý ročník s tématem Krajina pod Řípem byl rozdělen do dvou kategorií podle prvního a druhého stupně základních škol na poezii a prózu. Porota ve složení Jaroslav Černý, Josef Peřina a Vladimír Pušman udělila tři první, dvě druhé a čtyři třetí ceny. Pět prací bylo ohodnoceno čestným uznáním. Bohužel ne všechny příspěvky doručil mail včas, ale tyto básně budou vyhodnoceny při nejbližší příležitosti. První cenu první kategorie získala Nora Repková, žákyně 4. třídy ZŠ Roudnice, Jungmannova.

Otiskujeme jednu z jejich básní:

Hádanka (*jméno hory*)
Ta hora měří metrů 459
každý Čech měl by to vědět.
Na vrcholu je kaplička
svatého Jiří,
který kopím na draka míří.
Pod horou dole
jsou samá pole .
Na jaře tu bývá pouť,
ted' už to musíš uhodnout.

Báseň Hora Říp Terezy Blažkové, žákyně 7. třídy ZŠ Roudnice, Školní, obsadila první cenu druhé kategorie. Ve stejné kategorii byly dalšími cenami oceněny básně Kláry Novotné

/ Podřipská krajina /, Karoliny Mikolášové
Naše rodina / ze ZŠ Roudnice Jungmannova /
a báseň Radima Haince /

Krajina pod Řípem / ze ZŠ Školní. Čestná uznání za básně získala Denisa Bartošová / Říp /, Michaela Nežerková / Krajina pod Řípem / ze ZŠ Roudnice Školní a dále Michal Novák ze 3. třídy ZŠ T.G. Masaryka v Krabčicích za báseň Říp. Prozaické práce došly pouze ve druhé kategorii z roudnických škol..

První cenu získala Karolina Mihulková
Krajina Podřipsko / z Jungmannovy ulice, kam putovaly i druhá a třetí cena pro Martina Jirkovce / Dobříň / a Lucii Černou / Krajina po Řípem /.

Čestná uznání byla udělena Anetě Křivánkové / Dívám se z okna / a Janu Folkovi ze ZŠ Školní / Praotec Čech a malé hospodářství /.

Ceny předával Vladimír Pušman, praprasynovec Josefa Hory. Vítězové prvních cen dostali přehrávač MP3, další ocenění dostali anglické knížky pro děti, bonbony Wicked a bonbony Spooky.

Zpěvácci pak zazpívali dvě písně :

Litoměřickou a Ve stínu katedrál. Výherci prvních a druhých cen byli vyzváni k přednesu svých básní a sklidili velký potlesk obecenstva.

Závěrečná píseň Já mám svou panenku v Roudnici dovršila oslavu krajiny pod Řípem. Květinami byly odměněny dámy, které se zasloužily o soutěž a zpěv.

Účastníci pořadu navštívili ještě pamětní světničku Josefa Hory

s výkladem básnickovy neteře Dagmar Tomanové. Předcházející den právě uplynulo 61 let od odkrytí pamětní desky na statku a otevření světničky Jaroslavem Seifertem.

Zapsala Dagmar Tomanová

Jak se čeká v čekárnách v Dobříni.

(*reakce na pořádek v čekárnách*)

V obci máme dvě čekárny. Na návsi – „kapličku“ s hodinami ve správě obce a čekárnu na vlak ve správě ČD.

Snažíme se naši „kapličku“ udržovat v čistotě. Každý den ráno se uklízí a zhruba 1x za rok se vymaluje. Ještě se nestalo, že by byla nějak poničená, nebo extrémně zašpiněna. Zato s čekárnou ČD je to zcela jiné. Nermaluje se,

nezametá, neuklízí odpadky a tak se každý s hnusem odvrací a raději stojí na peronu v dešti, než aby stál po kotníky v odpadcích. Když už jsme to nemohli vydržet a i některým našim lidem to začalo vadit a upozorňovat na to, udělal jsem neobvyklou věc. Vyfotografoval jsem „kapličku“. Byla zrovna vzorově uklizena a to ne kvůli focení, ale protože je taková každý den. Hned nato jsem zdokumentoval čekárnu na nádraží ČD. Horší snímky se nedaly už pořídil. Všechny fotografie jsem doplnil vtipnými hesly a odeslal obě sady generálnímu řediteli ČD k zamyšlení. Do týdne se děly věci....Vše je uklizeno, odpadky odvezeny. A po nějaké době dorazila i odpověď na dopis. Jak se jim při daných možnostech nedaří a že navrhuji drážní domek zbourat. -mk-

Lhostejnost nevede k nápravě....

(Ozelenění kruhového objezdu)

Každý den téměř všichni odjíždíme svým automobilem za prací a povinnostmi směr Roudnice a malá část našich občanů směr Štětí. Po cestě vždy koukám, co se za ten den změnilo, nebo přihodilo. Jistě jste si všimli, že kruhový objezd u masokombinátu byl celoročně zarostlý a v poslední době přes vysokou „lebedu“ nebylo vidět na druhou stranu. Na rozdíl od kruhových objezdů třeba v Roudnici n.L., které kvetou a jsou přímo ozdobou, ten „náš“ je zarostlý až hanba. Když údržba silnic seká škarpy, obsekali kam dosáhli ramenem „cepáku“ a to co zbylo, zůstalo jako nezbedná kštice na hlavě bezdomovce....

Jak to řešit. Křižovatka není v majetku obce Dobříň, není to dokonce ani na katastrálním území Dobříň. Tak co s tím? Zkusil jsem napsat vtipný dopis na odbor dopravy.

Dotaz:“ Zajímalo by mě, jak byl kolaudován tento kruhový objezd, zda v projektu bylo navrženo ozelenění kopřivami a černobýlem, nebo nízkorostoucími konifery...

Odpověď: “postupujeme Vaši stížnost do Litoměřic na správu silnic“. Zde máme dobré spojení v podobě techniků a paní ředitelky paní Holovské. Ač tento kruhový objezd není mezi prioritními akcemi, které je nutno stihnout do zimy, bylo nám přislíbeno, že

pokud seženou levného dodavatele, něco s tím udělají. Slib splnila. Již koncem října je již kruhový objezd ozeleněn. Děkujeme. Paní ředitelku máme rádi o to více. Nutno připomenout dobrou spolupráci se správou silnic Litoměřice při opravě mostku v centru obce, nebo nové výjezdy na průtahové komunikaci od rodinných domů, perfektní údržba dopravního značení atd.

Vážení přátelé v Dobříni.

Část katastru obce Dobříň byla zařazena do honitby Račice. Jedná se v podstatě o Dobříňský háj a tzv. Šenstr. Pole okolo hřbitova patří do honitby Bechlín.

Při přejímání honitby jsme se zavázali, že budeme vytvářet v přírodě podmínky vhodné pro navrácení koroptve, zajíce, křepelky a bažanta. Abychom mohli realizovat naše plány, potřebovali jsme mimo jiné pronajmout nějaké pozemky v každém katastru, na kterých bychom vytvořili remízky, meze, myslivecká políčka či biopásky.

Vstříc nám vyšli někteří majitelé v katastrech **Hněvice**/ Městský úřad Štětí, Rekultiva, p. Zanker/, **Račice**/ OÚ Račice, Rekultiva, p. Zanker, p. Šťastný, p. Doležalová/ a v **Záluží**/ Holcim a.s., p.Zanker, Ing. Alt/. Na takto získaných pozemcích jsme vytvořili cca **4ha** biopásů, **3ha** mysliveckých políček, **5ha** travnatých ploch / zaseli jsme byliny/ a **3km** mezi rozdělujících velké lány.

Na katastru Dobříň bychom potřebovali pronajmout nějaká políčka dole u Labe a i tam bychom zvýšili úživnost honitby setím kukuřice, kterou bychom nesklízeli, vojtěškou a biopásem. Bohužel se nám to nedaří.

Do takto nově vytvářených podmínek jsme umístili mnoho nových krmných zařízení a slanisek.

V roce 2007 jsme dostali dotaci od OÚ Dobříň ve výši 2000Kč. Přidali jsme ještě 2000Kč s vypustili jsme na rozhraní katastrů Dobříň a Kozlovice 20 ks koroptví. Koroptve se přestěhovali do prostoru kolem hřbitova, to znamená do cizí honitby, ale máme radost, protože je můžete v přírodě opět vidět. Kromě vytváření vhodného prostředí pro život drobné zvěře, je nutné snížit množství predátorů v lokalitě. O lokalitu na dobříňském katastru se

intenzivně starají čtyři naši členové a to p. Balatý st. , p. Brabec, Ing. Balatý a Ing. Filipi. Na dobřínském katastru jsme vybudovali v r. 2007 tři nové umělé nory na lišky a větší množství sklopců na kuny, kočky apod. V roce 2008 jsme do hájů vypustili 10 ks zajíců z umělého chovu / jeden stojí 2000Kč/ a 50 ks králíka divokého/ jeden stojí 230Kč/. Zajíci jsou označení plombou ve slechu , a proto prosíme , najdete-li ho uhynulého zavolejte nám na níže uvedené kontakty. Intenzivně přikrmujeme srny a hlavně muflony, tak, aby nezpůsobovali neúměrné škody. V ostatních částech honitby jsme v r. 2008 vypustili dva zajíce, 50 králíků a cca 50ks bažantů. Vzhledem k tomu, že jsme již skoro všude zlepšili životní podmínky , tak se v letošním a příštím roce intenzivně věnujeme budování nor na lišky a sklopcům.

Rádi bychom Vás pozvali na procházky do honitby, tak aby jste mohli vidět výsledky naší práce, ale prosíme Vás , chovejte se tiše a Vaše čtyřnohé miláčky vod'te na vodítku a když né , dejte jim prosím košík.

S pozdravem Ing. Ladislav Balatý, Ing. Viktor Zanker, myslivecký hospodář předseda, 724419031, 602743726

Račice 2008

DOMÁCNOST A ODPADY – JAK NÁS OVLIVŇUJÍ A CO S NIMI

Proč jsou některé odpady, které doma tvoříme, nebezpečné? Jak mohou ohrozit naše zdraví nebo životní prostředí?

Každá domácnost tvoří při své běžné činnosti nějaký nebezpečný odpad. Někdo má, někdo víc. Podíváme se na ty nejběžnější, s kterými často přicházíme do styku.

1. Akumulátory, baterie: automobilové akumulátory obsahují kyselinu sírovou, poměrně koncentrovanou, která nejen že obsahuje ionty toxického olova, ale svými žíravými účinky nás může pěkně potrápit. Nejzávažnější je její vniknutí do očí. Ty je při manipulaci (při dolévání kyseliny apod.) třeba pečlivě chránit. A olovo v akumulátoru? To je pro živé organismy toxické, také spolu s kyselinou je nebezpečné pro životní prostředí. Baterie (monočlánky, tužkové baterie a další typy) obsahují vždy nějakou nebezpečnou složku. Aby baterie mohla

fungovat, obsahuje některé těžké kovy, které jsou nebezpečné jak pro živočišnou říši, tak pro celé životní prostředí. Pokud je vhodíte do ohně, vybuchují a mohou způsobit poranění. V popelu pak zůstanou těžké kovy jako kadmium, částečně rtuť apod. Pokud obsahují rtuť, ta se z větší části odpaří a uniká do ovzduší.

2. Azbest – jemně vláknitý žáruvzdorný a chemicky odolný nerost křemičitanového typu. Azbest byl často používán pro své výhodné protipožární a tepelně izolační vlastnosti ve velmi širokém spektru výrobků i v domácnostech: elektrická a tepelná izolace, v konstrukci stěn azbesto-cementové desky nebo vinyl-azbestové podlahové a stropní díly nebo brzdové obložení. Jedná se tak vždy o nebezpečný odpad. Nejčastěji se s ním setkáváme jako se střešní krytinou – eternitem (eternitové šablony, vlnité desky apod.). Proč je nebezpečný při manipulaci? Zjistilo se, že v průběhu užívání při mechanickém poškození povrchu výrobků dochází k uvolňování vláken azbestu do ovzduší, které jsou považovány za riziko vzniku zhoubných onemocnění. Jemné částice – jehličky vláken se ukládají v plicích a mohou při déle trvající expozici vyvolat rakovinu plic.

3. Barvy – barvy snad používá každý. Některé staré barvy obsahovaly často toxické olovo (suřík apod.). Pokud je nechceme dále už používat, je vhodné je dát do sběrného dvoru. Pokud je bude pálit, v kamnech dochází k nedokonalému spalování a část škodlivých látek unikne do ovzduší, kde působí rakovinotvorně. K takovým stavům dochází i při pálení dřeva s nátěry. Taková stará okna, dveře apod., to je pak síla. Tvoří se složité organické látky, které znečistí okolí. V případě, že je rozpouštědla nebo nějakou barvu vylijete někde do terénu, uvolňují se těkavá organické látky, které se váží na jemné prachové částice a ty zase působí rakovinotvorně. V případě starých olovnatých barev dochází navíc k zamoření toxickým olovem.

4. Brzdové destičky - většina starých brzdových destiček a obložení obsahovala výše zmíněný azbest, který je rakovinotvorný.

5.Brzdová kapalina – většina starých brzdových kapalin obsahovala toxické glykoly. Ty samozřejmě škodí celému životnímu prostředí.

6.Detergenty – saponáty - setkáváme se s nimi všude. V kuchyni, garáži, při praní prádla, při každém úklidu. Jsou to složité synteticky připravené organické látky, které snižují povrchové napětí kapalin a tím umožňují dokonalé mytí nebo čištění mastných předmětů. Většinou skončí v odpadní vodě spolu se špínou. Často obsahují ke zvýšení účinnosti fosfor. Těchto přípravků je však třeba používat rozumně a s mírou. Ony totiž silně znečišťují životní prostředí. Vodě odebírají kyslík, pomalu se rozkládají nebo mohou působit jako hnojivo, které podporuje růst rostlin a ty zase odebírají kyslík vodě a tím všem živým organismům.

7.Elektrovýrobky,elektrospotřebiče – každý z nás má nějaký elektrospotřebič. Od hraček po lednici, televizi a pračku. U každého pak někdy skončí jeho životnost, nebo se nám zalíbí nový, moderní, úspornější. Ale co pak s nimi? Máme možnost se jich zbavit dvěma způsoby. Při nákupu nového spotřebiče v prodejně nebo ve sběrném dvoru. Při nákupu nového spotřebiče platíme tzv. likvidační poplatek, z kterého určené společnosti platí využití, popř. ekologickou likvidaci těchto spotřebičů. V ČR jsou pro tyto účely zřízené dílny (převážně Charity), v kterých se tyto spotřebiče rozebírají na jednotlivé komodity (kovy, vzácné kovy, plasty, dřevo, sklo apod.) a ty pak jsou převážně využívány v další výrobě.

8.Fotochemikálie – Z nedávné doby mnoha lidem zůstalo nepřeborné množství různých chemikálií. A kdo dělal i barevné fotografie, bylo jich ještě daleko víc. Takže, když na takové lahvičky s různými chemickými názvy narazíme, chováme se obezřetně, protože v takové fotokomoře se vyskytovaly jak neškodné chemikálie, také i různé jedy, žíraviny apod. Velká jejich část nejen škodí životnímu prostředí, ale může mít negativní vliv na člověka – různé alergie, střevní potíže apod.

9.Hydroxidy – známé chemické látky, s kterými se běžně setkáváme. Ať je to

hydroxid vápenatý – hašené vápno, hydroxid sodný k čištění kanalizace nebo hydroxid draselný obsažený v alkalických galvanických člancích. Všechny tyto vyjmenované hydroxidy mají velmi silné žíravé účinky. Leptají kůži, rozpouštějí dokonce kosti. Tato jejich schopnost se průmyslově využívá při výrobě mýdla. Dříve tuky spolu s kostmi se rozpouštěly v hydroxidu sodném (NaOH) za vzniku mýdla. Dnes se používají pouze přírodní nebo chemicky upravené tuků (lipidů) tuky, které se zmýdelňují s působením koncentrovaných roztoků hydroxidů alkalických kovů, např. hydroxidu sodného nebo draselného (louhů), nebo slabších zásaditých látek, jako je uhličitán sodný (soda) či uhličitán draselný (potaš) za tepla. Jedná se tak o sodné nebo draselné soli karboxylových kyselin. Proto každá manipulace s hydroxidy musí být velmi opatrná za použití ochranných prostředků jako rukavice, brýle apod. Důsledně je třeba zamezit styku hydroxidů s kyselinami, kdy probíhají velmi bouřlivé reakce za vývinu tepla, kdy hrozí poškození zdraví jak výpary, tak potřísněním.

10. Jedlý olej – většina z domácností používá ke smažení oleje nebo jiné tuky. Rozšířením různých fritéz a pečících pánví vzrostl objem použitých přepálených tuků. A co s nimi? Zásadně je nevytváříme do kanalizace ani nikam jinam. Nemá vyloženě nebezpečné vlastnosti, ale v přírodě se rozkládá pomalu a vodě odebírá kyslík potřebný k životu veškerých organismů. Navíc v kanalizaci se usazuje a zanáší ji. Proto tento nepotřebný tuk je třeba shromáždit do nádob a předat do některého ze sběrných dvorů. On se totiž dá ještě využít. Tento tuk po částečné úpravě se použije např. k výrobě mýdel a dalších produktů.

11. Kyseliny – známé chemické látky, s kterými se běžně setkáváme. Běžně používáme slabé kyseliny jako kyselina citrónová a octová (ocet). Mezi silné kyseliny patří kyselina sírová, chlorovodíková (solná), dusičná, fosforečná, fluorovodíková. Všechny silné kyseliny mají velmi silné žíravé účinky. Leptají kůži. Proto každá manipulace s kyselinami musí být velmi opatrná za použití ochranných prostředků jako rukavice, brýle

apod. Důsledně je třeba zamezit styku kyselin s hydroxidy, kdy probíhají velmi bouřlivé reakce za vývinu tepla, kdy hrozí poškození zdraví jak výpary, tak potřísněním. Samozřejmě že nepatří do kanalizace.

12. Minerální oleje – donedávna se v motorových vozidlech používaly výhradně minerální oleje, které se vyrábějí z ropy vakuovou destilací zbytku z destilace mazutu. Tento olej je méně stabilní, mění brzy své vlastnosti a snižuje se jeho mazací schopnost, narozdíl od syntetických olejů, které se připravují chemickou cestou, vazbou speciálních uhlovodíkových molekul v průběhu několikasupňového procesu. Takto mají tyto oleje vynikající mazací schopnosti. Použité oleje však jsou nebezpečným odpadem pro svou nebezpečnou vlastnost. Zvláště škodí vodám, kde se přirozenou cestou prakticky nerozkládají a berou vodě kyslík tak potřebný pro veškeré živé organismy. Již jeden litr oleje znečistí 1 milion litrů vody! Upotřebené oleje můžeme předat prodeji v rámci zpětného odběru výrobku zdarma nebo odložit ve sběrném dvoru. Podobné zacházení je i s syntetickými oleji. Olejové filtry pak odkládáme do sběrného dvora.

13. Postřikové látky – pesticidy, insekticidy, fungicidy – dobří pomocníci při ošetřování polí a zahrad. Ale špatné, pokud je už nepotřebujeme. Jsou to převážně velmi nebezpečné přípravky, které obsahují toxické organické látky, které mají velmi negativní vliv na životní prostředí, zejména na vodu. Zacházíme s nimi velmi opatrně a používáme ochranné pomůcky (rukavice, při stříkání ochranné brýle nebo štít).

14. Plasty – známe velké množství plastů (PVC, polypropylen, polystyrén, polyethylentereftalat, ABS, polyethylen, silon, teflon, bakelit apod.). Jsou to všechno složité organické látky, které mají různé vlastnosti. Vyrábí se z nich obrovské množství výrobků včetně obalových materiálů. Po ukončení jejich životnosti se jich však musíme zbavit. Většina těchto plastů se dá znovu využít, je možno je znovu recyklovat na novou vstupní surovinu. Část plastů však již nelze tak využít a končí pak na skládkách. Zdražováním uhlí, plynu nebo elektrické energie však přivádí

mnoho občanů ke snaze ušetřit a tak spalují v kamnech na tuhá paliva i odpad. Plasty vesměs velmi dobře hoří a mají vysokou výhřevnost. Jenže co na to říká okolí, potažmo životní prostředí? **Aby plasty dokonale shořely, musí být v topeništi vysoká teplota (kolem 1 000 °C).** To v žádných kamnech nedosáhneme. Při nedokonalém spalování se uvolňují rakovinotvorné látky jako PDD, PCT apod. (dioxiny a další složité org. látky). Ty mohou hlavně škodit lidem v celém okolí. Tyto látky také mají velmi nepříznivý vliv na reprodukční schopnost člověka. Také když spalujeme v kamnech PVC (linoleum, pláštěnky, plastové ubrusy, PVC trubky, některé plastové obaly a další předměty), dochází při nedokonalém spalování ke vzniku fosgenu. Jedná se silně toxický plyn, mimochodem, v 1. světové válce se používal jako bojový plyn.

15. Rozpouštědla – běžně používáme různé typy rozpouštědel. Jsou to vesměs přípravky složené z několika organických látek (xylen, lakový benzin, toluen apod.). Jsou to převážně látky těkavé, hořlavé a váží se ve vzduchu na jemné prachové částice, které pak působí rakovinotvorně. Dříve se používala ještě rozpouštědla s obsahem chlóru, která opět spalováním uvolňují do ovzduší toxický fosgen. Také se můžeme ještě setkat s čističi „čikuli“, perchlorethylen apod. Nebo k hašení se používaly halonové hasicí přístroje s tetrachlorem (tetrachroethylen). Dnes se již používat nesmějí, prokázala se u nich karcinogenita.

16. Zářivky, výbojky, úsporné žárovky – bez nich si už život nedovedeme představit. Snad každá domácnost nějaké takové svítidlo má. Po ukončení životnosti je můžeme vrátit v prodejně zdarma, patří do zpětného odběru výrobků jako i všechny elektrospotřebiče. Všechna tato svítidla obsahují nebezpečné látky. Obsahují různé druhy solí těžkých a vzácných kovů. Rtuťové výbojky a zářivky obsahují toxickou rtuť. Takže opatrně s nimi. Nikdy je nerozbíjíme a pak nevhazujeme do komunálního odpadu nebo dokonce do kamen. Obsažená rtuť se pak odpařuje a znečišťuje okolí. Stejně zacházíme s rozbitými rtuťovými teploměry. Pokud se doma takový teploměr

rozbije, opatrně rtuť zameteme do lahvičky předáme do sběrného dvora.

Výše uvedené nebezpečné odpady, které mají nějakou nebezpečnou vlastnost, předáváme buď ve zpětném odběru do prodejny nebo do sběrného dvora. Zásadně je nikam nevyhazujeme, nespalujeme nebo odkládáme do komunálního odpadu. K tomu účelu slouží sběrný dvůr, odkud jsou veškeré odpady předávány oprávněné osobě k využití nebo odstranění.

V případě, že budeme spalovat odpad, staneme se většími znečišťovateli ovzduší než spalovna komunálního odpadu pro 100 000 obyvatel. *VI. Jureček ekolog firmy OZO Ostrava*

Bydlím zde v Dobříni 10 let

a s porovnáním s jinými obcemi si myslím, že se máme určitě čím chlubit. Kromě nových vzkvétajících ulic s krásnými domky a barevnými fasádami, v čistém, uklizeném a udržovaném prostředí, máme jednu velkou chloubu a tou je zvyšující se nárůst narozených dětí. Proč o tom chci psát? Nedávno mě totiž moc potěšil výrok jednoho lékaře, který řekl: "Víte, že se ani nedivím, že se v Dobříni rodí tolik dětiček...vždyť je tam tak krásně, lidi tam jsou celkově v pohodě...vládne tam jakýsi vnitřní klid...lidé mají radost tam bydlet, opravují si postupně domky a zlepšují co se dá...jste spojení v jeden dobrý celek a to každá obec nemá...a proto ty rodiče mají jistotu a chuť zde žít a mít tu potomky." A to mě moc potěšilo, a proto fandím všem mladým lidem, ať jsou v Dobříni šťastní a své děti vychovávají co nejlépe, protože ti jednou převezmou žezlo a budou si Dobříň dál šlechtit a rozvíjet v tu nejkrásnější obec zde v kraji. Dětský smích a radost je ta největší chloubou, a věřím, že jsme na to pyšní.....

Irena Horká

Otevření hřbitovní kaple. 29.6.2008

Na Našem hřbitově se nachází malý domek poblíže velké břízy se studnou. Jejím posláním bylo sloužit jako pitevna a márnice. Z původního vybavení se dochoval pitevní stůl z betonu a malá vyzdřená kamínka, u kterých se hrobník mohl ohřát nebo uvařit čaj. Ve věži býval zvon. Pravděpodobně jako pitevna a márnice tento domek nikdy nesloužil. Když by

jste do něj ještě nedávno nahlédli, spatřili by jste spíše skladiště prken, staré náhrobní kameny, také neznámé urny a spoustu harampádí. Omítky oprýskané až na cihly, dřevěná konstrukce sežraná dřevomorkou, věž rozbitá po posledním vloupání zloděje který odnesl zvon. Při všech opravách které se provádí v naší obci došlo i na tuto stavbu. Podle návrhu Ing. Arch Richtrové se postupně opravil krov, věž, omítky, nátěry, vyměnila okna a dveře. Nově bylo vsazeno okno s vitráží a vráceny věci původního vybavení dle příkazu vládního rady z roku 1924. To je malý stolek na hřbitovní knihu a židle, věšák na šaty, umyvadlo ručník a mýdlo. Ze základního pracovního vybavení pak lopata, motyčka, krumpáč, konev, vědro, máry a kolečko. Na čelní stěně proti vitráži namaloval malíř Jan Bárta obraz.

Na zdi kolem pitevního stolu, který byl renovován, byly umístěny kopie z archivu dokumentující vznik hřbitova a fotografie z pohřbu starosty Václava Rožce a fotografie ze současného stavu.

Tato nádherná stavba byla slavnostně znovuotevřena starostou obce Miroslavem Kvintusem 28.6.2008, ovšem už ne jako márnice a pitevna, ale jako hřbitovní kaple. Vyslechli jsme historii hřbitova kterou zapsal starosta Kubizňák v hřbitovní knize. Přečetl Ing. Miroslav Novák, dále zamyšlení nad plynoucím časem knihy Kazatel (Ecclesiastes) v podání p. Ludmily Novákové. Úžasný byl přednes skladby Largo od Antonína Dvořáka ze symfonie Novosvětská v podání pana Machulky a Jurníčka pro trubku a klarinet. Potěšením a vyjádřením úcty, pro všechny, kteří na stavbě pracovali, byla i vaše účast při této slavnosti. Květiny s trikolorou byly položeny starostou obce a místostarostkou paní Šárkou Mrázkovou na hrob manželům Hajšlovým, kteří věnovali zdarma pozemek na tento hřbitov a kteří odpočívají na čelním místě hřbitova.

Takto opravená kaple může sloužit pro běžná rozloučení se zesnulými. Jedenkrát v roce bude otvírána a to vždy 29.6. k nahlédnutí tak, jak bylo přáním našich předků.

Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas:

Je čas rození i čas umírání, čas sázet i čas
trhat;
je čas zabíjet i čas léčit, čas bořit i čas
budovat;
je čas plakat i čas smát se, čas truchlit i čas
poskakovat;
je čas kameny rozhazovat i čas kameny sbírat,
čas objímat i čas objímání zanechat;
je čas hledat i čas ztrácet, čas opatrovat i čas
odhazovat;
je čas roztrhávat i čas sešívát, čas mlčet i čas
mluvit;
je čas milovat i čas nenávidět, čas boje i čas
pokoje.

Jaký užitek má ten, kdo pracuje, ze všeho
svého pachtění?

Z knihy Bible-Kazatel (Ecclesiastes)

Otevření hřbitovní kaple - úvodní slovo

*Vážení občané, Vitám Vás na občanském
hřbitově v Dobříně v den kdy naši předkové
před 84 lety postavili tento hřbitov.*

Uplynulo 84 let, celá jedna generace o od té
doby je na tomto hřbitově uloženo více než
2000 našich občanů. Bez velkých změn se
dochoval tento hřbitov v této podobě až do
roku 1990, kdy po odtržení obce Dobřín od
Roudnice n.L. naši občané spontánně opravili
omítky obvodového oplocení. Mimo běžnou
údržbu, došlo až letos k opravě márnice, která
již byla v zuboženém stavu. Sloužila spíše
jako skladiště, než důstojná stavba na hřbitově.

Z rozhodnutí zastupitelstva obce Dobřín byl
vypracován projekt paní architektkou
Richterovou ze Zahořan u Křešic k provedení
rekonstrukce do původního stavu.

V roce 2007-8 byly na stávající márnici
provedeny opravy a práce zednické
panem Václavem Poštolkou z Dobříně,
panem Václavem Kouřilem z Dobříně,
panem Jaroslavem Černým z Dobříně
a panem Radomilem Jiráskem z Račiněvse,
práce tesařské
panem Zdeňkem Karhanem z Dobříně
práce pokrývačské
panem Antonínem Chaloupkou z Dobříně.

Obraz na zdi pietní místnosti namaloval Jan
Bárta a syn z Prahy

Vitráž v okně je dílem soukromé firmy pana
Ing. Petra ze Cvikova

Obrazovou a věcnou výzdobu pietní místnosti
vskutku nevšední pílí a péčí provedl pan
Zdeněk Karhan z Dobříně.

Nutno konstatovat, že měděný plech z nově
opravené věže ukradl 3x po sobě Věroslav
Horecký toho času bez trvalého bydliště.
Věříme, že svůj odpočinek v chládku brzy
nalezne, za což vděčíme a děkujeme policii
ČR. Všem, kteří se podíleli na opravě této
stavby, upřímně děkuji.

Nyní čím je pro nás do budoucna tato stavba.
Bude márnici, pitevnou? Nikdy k takovému
účelu nesloužila. Vidíte na první pohled, že
místo čelního okna je vsazena krásná vitráž a
až vstoupíte dovnitř uvidíte na čelní stěně
obraz na celé stěně. Ve vzájemném propojení
těchto dvou výtvarných děl je této stavbě
vtisknuta pro další generaci jedna myšlenka.

Uprostřed vitráže je malý otvor, kterým
jakoby okénkem promítací kabiny biografu
vsazené do vycházejícího slunce, symbolu
zrození lidského života sledujeme film svého
života. Ten je promítám každému z nás.
V popředí obrazu jsou vidět zřetelně velké
siluety živých postav lidí, s kterými se
setkáváme. Ony se nám postupně ztrácejí.
Mění svojí výšku, až nakonec mizí
v horizontu, tak jak film lidského života ubíhá,
až do úmrtí člověka.

Horizont však není nakreslen v temné barvě,
ale ztrácí se v zapadajícím slunci naděje, kdy
si navzájem říkáme na tom místě

NAVŽDY a někteří NASHLEDANOU.

Je vhodné na tomto místě vzpomenout slova
slavného komika Chaplina, který pronesl větu.
:“Nezapomeň, že při posledním soudu všechny
tvoje filmy promítnou.“

Tímto se nabízí nové využití stávající márnice
na občanskou hřbitovní kapli, kde v malém
rodinném kroužku se můžeme důstojně loučit
s našimi blízkými. Proto dnešním dnem
odevzdávám veřejnosti novou hřbitovní kapli
k obecnímu využití.

starosta obce

Halloween

Bylo 1. listopadu a již se začalo stmívat. Do
dobříňského Zátíší se hrnula spousta strašidel.
Co se to děje? Slavíme halloween!

Celý parket ihned zaplnila zamaskovaná a
roztančená strašidla. K vidění nebyly pouze
strašidelné masky, ale i krásně vydlabané a

osvětlené dýně. Během tančení, probíhala soutěž a nakonec vyhlášení akčních dětí, které se zúčastnily sběru papíru a železa. Na posilnění jsme si mohli dát nějaký zákusek, na ohřátí čaj a dospělí nějaký ten svůj lektvar. Vyhlásili se i nejhezčí masky a dýně. Pár odvážlivců zazpívalo podle karaoke. Zhasly lampy, rozsvítili se lampiony a banda strašidel se vydala do ulic Dobříň. Když prošli celou Dobříň, vrátili se zpátky domů.

Alžběta Staňová

Vítání občánků

Dne 16. listopadu 2008 se konala v naší obci významná událost a tou bylo vítání nově narozených občánků .

V letošním roce byla porodnost v naší obci opravdu rekordní, narodilo se 14 děťátek ,z toho dvoje dvojčátka. To už tu opravdu dlouho nebylo . Někdy si říkám, jestli tady ty naše maminky nepijí nějakou špatnou vodu , že se tak rozrůstáme, ale asi to spíš bude tím, že děťátka se rodí z lásky a my jí tu jak je vidět máme na rozdávání..

Narození miminka je velkou událostí v životě každé rodiny. Předchází mu období velkých příprav, těšení, plánování. Příchod miminka je nádherná věc, ale také náročná pro všechny okolo. Změní se úplně vše. Rodiče si domů přinesou voňavé miminko a nastává tvrdá realita, přinese mnoho probdělých nocí a starostí. Odměnou pro rodiče je první úsměv, první krůčky a první slovo – máma a táta.

Výchova dítěte není procházka růžovým sadem,ale přináší i mnoho obtížnějších chvílí . Na rodiče čeká psaní prvních úkolů, první rozbitých oken a řešení prvních velkých rozhodnutí v životě dětí. Při výchově dítěte je potřeba hodně trpělivosti a lásky, protože to, co do našich dětí vložíme se nám po letech vrátí. Jako rodiče bychom pro ně měli mít hodně trpělivosti, lásky a pochopení .

Ráda bych pochválila naše nejmladší děti Káju Mihulkovou, Leu Červenkovou, Tomáška Krauskopfa, Marečka Hanzlíka a Davida Soroku za básničky a písničky , kterými nám zpestřili naše slavnostní odpoledne. Samozřejmě nesmím zapomenout poděkovat Romaně Staňové , bez které by to samozřejmě taky nešlo a našeho fotografa pana Karhana. Šárka Mrázková

Byli jsme na poznávací dovolené...

V listopadu jsme byli v Izraeli na poznávací dovolené a bylo co poznávat. Těžce zkoušenou zemičku, která stále musí dokazovat, že na mapě má své místo.

Lidé zde žijí v neustálé obavě z hrozícího válečného konfliktu a přece se nevzdávají. Obdělávají svoji malou zemi, kde každá rostlinka je doslova vydolovaná z nehostinné půdy. Jak to zvládnou? Pracují 6 dnů v týdnu, volno mají pouze v sobotu,. Mají na co vydělávat – náklady na zbrojení jsou vysoké a půda se musí obdělávat. Půda je protkána zavlažovacími zařízeními a díky tomu a úžasné pílí těchto lidiček mohou vyvážet zeleninu i do evropských států. Jak absurdní.

Izraelci mají černé zádumčivé oči. Ženy jsou krásné, klidné, inteligentní. Muži v kaftanech působí dost studeně, nepřístupně. Mezi bílými domy historického Jeruzaléma vypadá jejich černé několika vrstevné oblečení s bílou košilí a s kloboukem na hlavě podivně, zvláště při venkovní teplotě kolem 28 stupňů C. Oni sami působí intelektuálně, studeně, a jakoby stále někam spěchali. Cípy dlouhých kabátů za nimi vlají a z pod klobouku jim vítr odvívá dvě lokny černých vlasů, které nechávají růst již malým chlapcům. Jinak mají vlasy většinou ostříhané na krátko.

Kam spěchají? Možná ke Zdi nářku, která je srdcem Jeruzaléma. Mají opravdu proč spěchat. Chtějí-li dát svoji zemi do pořádku, nemají čas. Jejich pracovitost je obzvlášť zřejmá, když projíždíte po hranicích s Libanonem a Sýrií. To si teprve uvědomíte ten rozdíl. Stejná půda a uprostřed cesta - hranice. Vpravo od cesty obdělaná zem s rozvedeným zavlažováním, na druhé straně za cestou suchopár. Kdo si více váží své země...? Přesto, že je to země ze všech stran obklopena nepřátelstvím, lidé mají silnou vůli a chuť do života. Uvědomují si, že bez píle nic nevybudují a bez soudržnosti zemi neuchrání. I my se máme od nich hodně co učit.

Život není o plných výlohách, krásných autech a krásném oblečení. Život je o hlubokých prožitcích, empatii ke svým sousedům a také o poctivé práci, kterou vtiskáváme svůj rukopis do historie své obce. Ludmila Nováková